

DAR NENUITYLA PETRO AKORDEONAS...

Nors balandį Petras GRIGALIŪNAS švęs aštuoniasdešimtąjį jubiliejų, jo pirštai vis dar mikliai laksto akordeono klavišais. Tėviškėje nemažai darbų, bet muzikai jis dažnai randa laiko.

Ne vienas Vismantų kaimo gyventojas sustoja ir suklūsta, kada iš už gero kilometro ant kalniuko esančio vienkiemio atskrieja melodijos, neretai ir su dainomis.

Armonikininkas, akordeonistas – taip apie šį vyrą atsiliepia gimtojo kaimo, aplinkinių sodžių žmonės. Visų susijimų siela, geras šnekorių, gražuolis, buvęs kavaliarų kavaliarius. Ne vieni merginai, kalbama, jaunystėje sužeidęs širdį. Bet jam į akį krito viena, su kuria pragyveno kelis dešimtmečius, susilaukė trijų dukrų.

Deja, netektys ėjo viena paskui kitą: palaidojo tėvelį, seserį, mamytę, žmoną, dukrą. Dabar kaip ir vienas. Nes dukra Aringa gyvena Anglijoje, Dalia įsikūrusi Šeduvoje. Petras gyvena Vismantuose tolokai nuo kaimo, retsykiais išsiskalbti rūbų, nusiimadūti nuvažiuoja į butą Radviliškyje.

– Dažnai į gimtinę parvažiuodavau, – pasakoja P. Grigaliūnas. – Traukė ūkio darbai. Nes esu kaimo vaikas. Negaliu būti be darbo, jis man teikia malonumą, sveikatą, judrumą. Neišsipildė svajonė būti muzikantu, nes kolektyvizavimo laikais ne mokslai rūpėjo, o kaip užsidirbti duonos kašniui.

Tėtis irgi mėgo groti. Iš turgaus nusipirko vokišką harmoniką. Vėliau įsigijo rusišką. Pasiklausęs jo grojimo, mažasis Petriukas greitai „perkando“ garsų pasaulį.

– Aš net natų nepažįstu, – juokiasi P. Grigaliūnas.

Greitai jis tapo nepamainomu vietos muzikantu. Su kaimynu Leonu Grigaliūnu (jis virpino smuiką) ne vieneriose vestuvėse, krikštynose grojo. Ir dabar yra kviečiamas į įvairius susiejimus. Be jo muzikos neapsieina Kauksnųjų medžiotojai, vasaros vakarais „čirpina“ akordeoną kieme.

Vismantų laukuose stovi didelis senovinis namas, didelis tvartas su daržine, klėtėlė. Klojimą kolūkio laikais valdžia liepė nuversti. Aplink būta 21 ha žemės. Ir dabar matyti, kad šičia gyvena pasiturinčių žmonių. Tačiau neilgai. Petras gimė klėtėlėje. Namą tėvai pradėjo statyti 1943 metais, tada, kai Lietuvą buvo oku-

pavusi Vokietija. Netrukus vėl „atėjo“ sovietmetis, prasidėjo kolūkių kūrimas, išbuožinimas.

– Dviems metams buvome palikę namus, – pasakoja P. Grigaliūnas. – Įvairiose vietose slapstėmės, nes buvome įtraukti į išvežamų Sibiran sąrašą. Grįžę radome išplėštus, suniokotus namus. Priemenė, virtuvė buvo be grindų. Taip iki šiol ir nesušildėjau, po aslą vaikščioju. Žemę nacionalizavo.

Kaip kalbėjo Petras, kolektyvizavimo pradžioje net duona buvo didelė vertybė. Jos niekada nebuvo normaliai pavalgyti.

– Naktį 4 valandą ryto su sese išeidavome į Radviliškį dviejų kepalukų duonos, – prisimena P. Grigaliūnas. – Grįždami vieną suvalgydavome. Naktimis net kolūkio sukrautas javų gubas apkuldavome, taip gaudami grūdų duoną išsikepti. Grįždami iš mokyklos, iš ūkio laukų į kelnes, batus, kuprines pripildavome žirnių.

Petrui teko pradėti dirbti nuo 16 metų traktorininko padėjėju. Už metus triušo gavo 3 centnerius grūdų. Tėvas, juos veždamas namo, džiaugėsi: „Turėjime duonos visiems metams“. Pradėjus dirbti traktorininku, grūdų gaudavo daugiau.

– Tebuvome tik du traktorininkai, – pasakoja P. Grigaliūnas. – Turėjome apdirbti per tūkstantį hektarų. Traktoriukai perpučiami, šalta. Net naktimis ardavome, akėdavome. Blogiausia, kad mūsų name gyveno pirmininkas. Kai aš pareidavau pavalgyti, jis tuoj prikašiodavo, jog darbo nedirbu. Tad tuoj pat lėkdavau į laukus. Kai kiti sekmadieniais važiuodavo į bažnyčią, su pavydu į

ASMENINIO albumo nuotr.: Petras Grigaliūnas

juos žiūrėdavome.

Neapsikentęs tokio sunkaus darbo, mažo atlygio, Petras pabėgo į Radviliškį. Tada iš kolūkių nieko neišleisdavo, reikėjo gerai galvą pasukti, kaip ištrukti.

Dirbo staliumi, vairuotoju. Kurį laiką ūkininkavo, dabar tediirba 4 ha, turi 3 ha pievų. Pats vienas viršką pasidaro. Turi senovišką šienapjovę, traktoriuką, arklį Žaibą.

– Žaibas – mano numylėtinis, – šypsosi Petras. – Toks smarkus, judrus, mes taip vienas kitą suprantame, jaučiame. Mažą jį net į trobą apsikabinęs atsivesdavau. Žiemą abu važiuojame į mišką malkų, vasarą vežame šieną. Dar vienas didelis, ištikimas mano draugas – šuniukas Meškiukas. Irgi labai supratingas.

Laiko P. Grigaliūnas triušį, vištų, bičių. Vis juda ir juda. Džiaugiasi, kad labai praverčia ilgametė vairuotojo darbo patirtis – dar vairuoja mašiną. O be jos, kaip be kojų – taip nuošaliai gyvena.

Irena LATONAITĖ

MAŽŪJŲ SKAITOVŲ KONKURSAI, SKIRTAS LIETUVOS 100-MEČIUI

Praejusią savaitę Linkuvos gimnazijoje vyko rajono pradinę klasių skaitovų konkursas-šventė, skirta Lietuvai, kuri buvo atkurta prieš 100 metų.

Šiandiniame internetinės komunikacijos pasaulyje vaikai nebeporai skaityti knygų, bendraujama trumposiomis žinutėmis... Kūdikis, dar nemokėdamas suregzi sakinio, jau maigo išmanųjį telefoną, nebe-moka reikšti minčių, bendrauti žiūrėdamas į akis. Skaitymo konkursas – atgaiva sielai. Tai vieta, kurioje mūsų mokiniai kalba gražia lietuviška šneka, aiškiai, suprantamai, išraiškingai perteikia poetų mintis, išreiškia savo meilę Lietuvai, Tėvynei.

Į konkursą sugužėjo šaunias pradinę klasių skaitovai iš visų 9 Pakruojo rajono mokyklų. Juos atlydėjo mokytojai ir palaikymo grupelės. Visi mokiniai deklamavo eilėraščius apie Lietuvą. Džiugino puiki vaikų laikysena, gestų tikslingumas, raiškus, taisyklingas kalbėjimas.

Linkuvos gimnazijos direktorius Vaclovas Stapušaitis pasveikino mokytojas ir jaunuosius poezijos mylėtojus, pristatė ugdymo įstaigą, kuri

taip pat švęs savo 100-metį, įteikė kiekvienai mokyklai prisiminimui dovanėlę, mokiniais padėkas.

Renginyje dalyvavo Pakruojo suaugusiųjų ir jaunimo centro direktorė Rima Juozapavičienė, pasveikinusi visus jaunuosius konkurso dalyvius.

Šventėje skambėjo Linkuvos gimnazistų dainos apie Lietuvą. Visi dalyviai buvo apdovanoti Lietuvos vėliavėlėmis, kiekvienas išsivežė po dalelę Lietuvos ir Linkuvos.

Džiaugiamės, kad mokytojų, mokinių, tėvų ir pačių mokinių pastangomis meninis skaitymas yra puoselėjamas, nuo mažų dienų ugdoma meilė ir pagarba lietuviškam žodžiui, kuris vaikų lūpose skamba nuoširdžiai ir teikia džiaugsmą ne tik besiklausantiems, bet ir patiems dalyviams.

Linkuvos gimnazijos pradinę klasių metodinės grupės pirmininkė L. KRIŠČIŪNIENĖ

KŪRYBINĖS GALIOS STIPRESNĖS UŽ NEGALIĄ!

ŠITAI ĮRODĖ NEIGALIJŲ DRAUGIJOS LYGUMŲ SKYRIAUS MOTERŲ VOKALINIS ANSAMBLIS „VAKARĖ“, ROKIŠKYJE DALYVAVĘS KONKURSE „VILTIES PAUKŠTĖ“.

Antrus metus lygumiečių ansambliui „Vakarė“ vadovaujanti Methardą Zubą džiugina moterų entuziazmas. Šventės ar kiti renginiai - saviveiklininkės tuoj kviečia muzikos profesionalą: dalyvaukime, važiuokime!

„Vakarės“ dalyvė Angelė Zuokienė kuklinasi: mes – lyg pirmokės, vis dar mokomės...

Užtat vadovo ir saviveiklininkų pastangos – ne veltui! Netekus brolio, Angelės širdis liūdėjo, bet neužtemdė vilties žiburėlio scenoje tadien dainavusioms jos bendramintėms.

Geriausias „Vakarės“ ansamblio įvertinimas – koncertas Vilniuje lapkričio mėnesį. Tai – pirmasis lygumiečių konkursas, kuriame skatinamas neigalijų kūrybinis polėkis ir galios.

„Vilties paukštės“ renginyje aktyviai dalyvavo ne tik Lygumų kolektyvas. Komisija vertino kupiškėnų „Prie kupos“, panevėžiečių „Jovaro“, uteniškių „Vyterių“, Visagino

„Pušėlės“, Ignalinos „Putino“, Zarasų „Ežerijos“, Rokiškio meno entuziastų dainavimą.

Aštuonių ansamblių dalyviai negailėjo aplodismentų lygumietėms ir vadovui Methardui Zubui, neabejojančiam, kad už negalią stipresnės moterų kūrybinės galios ir didžiulis jų noras – nesiskirti su daina ir muzika.

Konkurse skambėjo trys kūriniai. Vienas iš jų – tarmiškai saviveiklininkų atlikta lietuvių liaudies daina „iš to mažo miežio grūdo...“

„Vakarės“ moterų vokalinį ansamblių „Vilties paukštės“ konkursą Rokiškyje išgarsino Marija Lukošienė, Zina Mišeikienė, Regina Miškūnienė, Vita Gričiuvienė, Emilija Miniotienė, Vaida Dauparienė. Nugalėtojas, nusifotografavusias su vadovu M. Zubu Rokiškio kultūros centro scenoje, matote Z. Mišeikienės albumo nuotraukoje.

N. NILYTĖ

RAJONO SAVIVALDYBĖJE

Linkuvos kultūros centro naujo kūrybinio sezono atidarymo šventė

Spalio 27 d. Linkuvos kultūros centre įvyko naujo kūrybinio sezono atidarymas.

Žiūrovai renginio metų išvydo kompozitoriaus Juozo Vaidoto Lyguto muzikinę idilę „Dvarų legendos“, kurią atliko Linkuvos kultūros centro saviveiklininkai, Linkuvos kultūros centro vyrų vokalinis ansamblis „Šiaurys“ (vadovas Methardas Zubas), Pakruojo kultūros centro Rozalimo skyriaus choras „Gaudulė“ (vadovė Jūratė Skorupskienė), Pakruojo kultūros centro šokių grupė „Reketys“ (vadovė Sigutė Malinauskienė) ir skaitovai leva Aganauskienė ir Virginijus Kacilevičius.

Po muzikinės idilės Linkuvos kultūros centro direktorius Methardas Zubas padėjo visiems susirinkusiems ir pristatė, kas naujame kūrybiniame sezone laukia linkuviečių.

Linkuvos kultūros centrą su nauju kūrybiniu sezonu sveikino Lietuvos Respublikos Seimo narys Vitalijus Gašius ir jo padėjėjas Gintaras Šurna, Pakruojo rajono savivaldybės mero pavaduotojas Jonas Juozapaitis, administracijos direktorė Erika Kižienė, Guostagalio seniūnas Jonas Jocius, Linkuvos seniūno pavaduotoja Valda Navickienė, Linkuvos gimnazijos direktorius Vaclovas Stapušaitis ir kiti panorę tarti sveikinimo žodį.

Kviečiame į renginį

Pakruojo sinagogoje lapkričio 10 d. (penktadienį) 16.00 val. Lietuvos Respublikos Seimo nario Antano Matulo suvenyrinių šaukštelių kolekcijos pristatymas. Renginio metu bus siekiama pagerinti gausiausios kolekcijos rekordą.

Kolekcijos pristatymo metu koncertuos Pakruojo Juozo Pakalnio muzikos mokyklos mokytojai ir jų auklėtiniai.

Maloniai kviečiame ateiti.

Linkuvos senosios regulos karmelitų vienuolyno

stogui skirtos čerpės atkeliavo į Linkuvą

Spalio 30 d. Pakruojo rajono savivaldybės priešgaisrinė tarnybos Linkuvos ugniagesių komanda savo teritorijoje priglaudė čerpes, skirtas Linkuvos senosios regulos karmelitų vienuolyno stogui, kurias parūpino Šiaulių vyskupas Eugenijus Bartulis. Dėkojame Pakruojo rajono Linkuvos žemės ūkio bendrovės vadovui Laisvūnui Gudjurgui už nemokamai suteiktą techniką iškraunant čerpes.

Gyventojų dėmesui!

Informuojame, kad Pakruojo rajono savivaldybės tarybos 2017 m. rugsėjo 28 d. sprendimu Nr. T-272 pasikeitė Vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą ir tvarkymą lengvatų skyrimo ir taikymo tvarkos aprašas.

Vietinė rinkliava mažinama 100 procentų:

- Vidutinio ir sunkaus neįgalumo lygio vaikams (kreiptis į seniūniją, kurios teritorijoje deklaruota gyvenamoji vieta).

- Nepilnamečiams vaikams, kai šeimoje auga 3 ir daugiau vaikų (įvaikių, globojamų vaikų). Kiti šeimos suaugę pilnamečiai nariai, deklaruavę gyvenamąją vietą tame pačiame turto vienetu, vietinę rinkliavą moka savivaldybės tarybos nustatyta tvarka (kreiptis į seniūniją, kurios teritorijoje deklaruota gyvenamoji vieta).

- Smulkaus ir vidutinio verslo subjektams (filialams), vykdančioms veiklą savivaldybės teritorijoje vienus metus nuo veiklos registravimo pradžios (kreiptis į Pakruojo rajono savivaldybės administraciją).

- Fiziniais asmenimis, kuriems komunalinių atliekų surinkimo ir tvarkymo paslaugos teikimas neįmanomas dėl blogo privažiavimo ir prie kurių gyvenamosios vietos (toli nuo pagrindinio kelio) nėra galimybės pastatyti komunalinių atliekų surinkimo konteinerio (kreiptis į Pakruojo rajono savivaldybės administraciją).

(Nukelta į 5 psl.)

Skelbimus priimame ne tik į mūsų laikraštį „AUKSINĖ VARPA“, bet ir į kaimyninių - PASVALIO ir KELMĖS - rajonų laikraščius. Naudokitės šia paslauga! Tel./faksas: 5 24 33, mob. tel. 8 6 15 5 18 24, el. p.: varpapakruojis@gmail.com